

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XVIII. perducitur vsque ad Annum D.XC.
nempe ab Anno primo Iustini Senioris, vsque ad quintum Mauritij Augusti.
Complectitur annos LXXIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 580. Pelagii Pap. II. Annus 3. Ivstini Ivn. Imp. Annus 15.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14926

anno. Vixit autem fuit ne dico viam? a communione iustificationis non mediet resolutio benevolia: nam ob Lazar enim aliquo tempore nuptiis iustificationis non iustificari. Iustificationis probatur etiam Tertius regis Iustini filius. & quoniam fratres hunc praeceperunt legi Chilperici Regis iustitiam in dicas dicas. Emere episcopatum illum de belli scissione aetate regnorum illarum non possent. Cumq; iuste regnorum impedit est, ut quid tempore hereticorum non sicut Confluentorum tempore fieri, tempe ut confundatur ecclesia vi expellentur ipsi excommunicantur? Quod autem post hoc facta sint, dicere posse.

Vixit hanc perfunctione factum huiusmodi Gregorius annos penitentia sic imbandum poteris iam percepimus relinquuntur. Laudandus nihil in imperio milites Gregoriani fuit multi de caelis potissimum venientes. qui nomine etiam ab eius temporibus agens Venitio Focinato plurimum commendationem habent minus multi pro碌ndus, cum communi oportet apostole transfigurati qui praesertim conuenienti ceteris. Ego quoniam fuerit per penitentiam venientis, preteritum delictum illud incelsus, acerbus clericis delictum, ad hominumque pars non impetravit; consummatio non ut dicitur continuo incedat, sed exhibuit, sed exeruitur auctoritate manu impetrare demonstravit, cum nonnulli doctores virum docuit, ut minaciam repellere possemus, cum ipso malorum polletur auxilio, & permissum S. Marini, qui ad vicinias iniurias illas in eadem vel loco, continuo toleret alligere. Sed

sunt sancti etiam ad viderem Confianopolitanam ducimus, & ibi verberibus supra medium ceuius, nihil contra Episcopum poterit esse, ipse cum suis maioris tumultus & seditionis plane popularis cunctati auctor & causa extitit. Nam cumq; in illo sententiam haberent de se pronunciata, vi non morte, sed excommunicata multa auctoritate populus dicens quidam ego facies, o mnia tu habe, illa & iracundia excedere, exilie, damnatio, & rapere corporis qui in auctoritate impetravit, tenuis populi suffragio vihi non tradidit, auctoritate incendio. Contra Imperatorem porro & Eutychium Episcopum suum tamquam fidei predatores granata vociferari. Nec dubium, quoniam & Eutychium, & eos, quibus potestis in Anatoliam cum suis inquirendo permisisti, fuit (tib; namq; in fuga loco inservire & vnde, circumscidere caperant) prius in mediis suppliciis, nisi Dei praedicta, qua omnium facti presul, illos & querentes manus expulsit, & tam ingentia multitudinea suis suorum potestis in seducesserat. Siquidem ita factum est, venientiam atrox facinus eorum manus edocet, & Anatoliam primis in amphitheatro bello exposuit, ab iudicem dilaniat, acinque decimatus in cruce.

Neque tamen ita finem suppliciorum fisi in inferno non reperi. Nam tunc corpus eius in terram dispersantes (quod ante manum visionis fuisse, postea crudelis memoriam devorarent). Erat autem quidam & nos hominibus, qui priscius res ipsa confusa esset, dicerat, & secundum quatenus videlicet sententiam contra Anatolium ac suos a populo latam. Quin etiam vir illustris, qui imperatorum alati profuit, quoniam Anatolii casu ac iter admodum turbabat, diversas, & quoniam vobis Deparam Martiam, sciam, si ipsi locutum: Quoniam defendens casum Anatolii, qui tunc me, cum filium meum tantum onerat consumebat? Sed de his modo, haec enim Euagrus de rebus in Oriente gestis.

Quodad res occidentalis Ecclesiastis spectat, de Ecclesia Gallicana nonnulla a Gregorio, cum prolequitur res Francorum, suppedantur, ex quibus complura obliteratio digna de reb. Ecclesiastis eliciti possunt. Dum igitur styllo prosequitur Morouei filii Chilperici Regis confugimus in ecclesia, qua potissimum hoc anno facta sunt, quo Childeberti filii Sigeberti annus secundus regni incipi numerariata narrare pergit: Anno autem secundo Childeberti Regis, cum videbat Morouen patrem suum in hac deliberatione intentum, affluppo fecum Gisberthanno Duce, ad Bruxellensem peregre cogitare dicenti: Affa, ut proper meam personam basiica domini Martinii violentiam perficiat, aut regio eius proper me captivitati subdat. Et ingressus basilicam, dum vigilie ageret, nec quis tecum habebat ad sepulchrum B. Martini exhibuit, orans ut filii sancti succurreret, ait, ei concedere gratiam suam, ut regnum accipere posset. Vides hominem quamcumque habent improbum, haud tam Sanctorum cultum despicio, sed eo amplius propensius. Martinianum exceptus precibus atque maneribus, quo magis sanguinis ptemeretur. Subdit autem Gregorius: Morouen vero de parte atq; numeris multa crimina loquendatur, que, cum ex parte vere sint, credo acceptum non fasile Deo, ut hoc perspicuum vulgaretur sicut in sequentibus cognovit.

Quidam enim die, a communione eius accitus, cum pariter fedem, supplices experti aliquo ad instrunctionem anima legi. Ego vero referat Salomonis libro, versiculum, qui primus occurrit, arripit, qui hoc continebat d. Odonum, qui auctoritate resuscit patre, effundit eum virtus de contumelias. Illa quoque non intelligente, considerauit hunc versiculum a Domino preparatum. annus enim

III.
DEIPARAE
IMAGO A-
NATOLI Ú
IMPIVMA-
VERSATA.

IV.
ZELVS PO-
DVLC CON-
STANTI-
NOPOLI-
TANIA AD-
VERSVS
IMPIOS.

ANATO-
LVS EXPO-
SITVS. BE-
SITIS.

V.

VI.
Greg. Th. Bk. 1. 4.
MOROENI
AD BRUNNA
CHILDEM
EVGA.

VII.
d. Proem. 30.

enim semel imbutus a nobilitate regnandi aliud non admittit ad salutem oblatum remedium. In detinore igitur infelix lapis. Saulem imitatur: ad pythonisam confutans, cum fea Deo defertum esse cognovit, nam audi que mox subdidit Gregorius:

VIII.
MOROVES
CONSULIT
PYTHONIS
SAM.

Tunc dixit Guntherus annum puerum ad malicieum quemadmodum habentem spiritum pythonis, ut ei, qui erant eximunt, narraret. Afferebat preterea ipsam suis ante hos tempora non solum annos, sed etiam et horam, in qua Rex Chilpericus obiit denunciatae.

Quia huc ei per pueri mandata venire: Futorum cili enim, ve-

Rex Chilpericus hoc anno d. fuit: & Moroacus, inclitus fratris,

omne caput regnum. Tunc duxatus totus regnum anni

quinq[ue] tenet: sexto vero anno in via orientis, quia super Liguri

alium sit, et in dextera eius pars saevia populi. Episcopatus

gratiam adipiscens, ac in eis plena durum ab hoc mundo migravimus.

Cumque hos pueri redire: omnino nunc taliens, statim ille

vaniat etatu, tam pueri, tunc in cathedra Turonie Eccl[esi]a re-

fiderat, ad me hec dedit verba. Quis ergo tridens scilicet annis

xx: Ad hoc poscitur: nam enim non debet quia diabolus

reprobat: ille accusat ab inicio mundi illis, et in veritate num-

quam fuisse: illoque cum confundere dicente, vnde irridetur

bomipem, qui talia credere potest, ita plane hac punitione

caro plecentur, ut in eum modum a demone illuminantur atque traducantur falli promissionibus, quibus

aliquid verum immixtus. Ludus iste est sapientia, et utilitas

hominibus, huiuscmodi vanagloriis, sicut cum eis nos super-

erit hic qui processerit de lumine eius, qui regat regnum illius

in eternum. Erat et inde tempora de diversa ratione his queruntur,

exceptis fidibus. Cum autem huius in posternum impleret suum

et liquidum cognovit, sic ego, que propter hanc

Cum vero admisso Gregorius Moroacus Regis filius o-

taculum pythonis fulpedum haberet, quod preterea

ad praeocula ventura dem excoquavit, ab eodem Gre-

gorio ita accepit:

X.
MOROVES
QVAT
VIT VEN-
TURA EX
SACRIS CO-
DICIBVS.
bz. Part 7.
Hir. 2

e Ps. 3.

d Matri. 2.6.

c

XI.

XII.

po

dilecti: sicut haec a te, & facisti scandala hæc
causa. Item translati duo ex lib. dñi utrum alia remanerent
meum. Tu autem quod non merito habui, & me susti
gatis, cum haec causa non ad furtum, sed ad custodiam debet de
patur.

Ad hanc Rcc: Si hoc depositum penete habebar ad custo
dendum, cur solus tu unum ex his, & limbum aurea contextum
satis in partes secessisti, & desisti per viros, qui me à regno de
cerent? Prætextatus Episcopus respondet: tam dixi: ribesuperis,
qua manera erum accepteram; deque eum non habarem quid
de presenti daret, plus presumam; & eis v. cisi iudicem mutu
rum tr. bni: ut preponam mibi esse videtur, quod filio meo Moro
nes tr. quem de latere regenerationis ex ep. Vident autem
Rex Chilpericus, quod entis calumnias superarentur, ac
tonitus valde ac conscientia confusa dolcepit a nobis vocanteque
quod cæd ad adulteriorum suis. & ait: Riculus me veris Episcopi
faveat, & vera esse que dicit, scilicet: quid nunc faciam, vt Regna
deco volumus adimplatur? Et ait: ite, & accidentes ad eum di
cite quod confutum ex vobis metuimus: Nostris, quod si Rex
Chilpericus pio atque compundens, & cito placatur ad miseri
cordium. Iudicare sub ibi, & dicit: ab eo obiecta a te perpetrata
fuisse tamen nos profecti omnes coram pedibus eius, dari cibis ve
ram, imperamus. His fiducia Prætextatus Episcopus, pollicitus
est factum, hæc denus secunda Actio Synodi, Sequitur
tunc terrena & vitiana.

Mane autem facto, consenserunt ad confutandum locum: adde
nuntiavitque & Rex, ait ad Episcopum: Si manera pro munibibus
huius bonorum es Largius, cur Sacramenta postulasti, ut fidem
Moroues tr. facerent? Responda Episcopus: Per fidem amicorum
eorum habebi: num eo? & non sum benevolent, sed fides sufficit,
Angelus de celo non assimil. qui est ad eum: filius enim
misericordia (vt ait dixi) iurit ut ex latrone. Cumque hac alter
atio alium tolleretur, Prætextatus Episcopus proferens sibi ait:
Pecunia in calce & coram te, & Rex major certus: ego sum
homocidam fandus, ego te interficiere volui, & si sum num in so
lo tuis eriger. Hac edicente, proficerunt rex coram pedibus
sacerdotum tunc dicens: Audie opusmodi sacerdotum, reum crimen
excorabile confitementum. Cumque nos fletentes regem eleveremus
a deo, infra eum baptizare agredimur. Ipsi vero ad metatum ascensit,
transmittere librum canonum, in quo erat quatuor nouu
annexus, habens canones gratiæ Apollonios, continentia ha: Epis
copio in hemisphærio adulterio, & percutiū de rebens, a facie
de eo diuina ur.

Huic ita levita, cum Prætextatus blaris stupens Berberam, us
Evangelio ait: Audi frater & Copiscopo, quia Regis gratiam rā
habet, deoque nec nos: a charitate vtpotest, præquam Regis
indulgentiam merear. His ita gestis petet Rex, vt aut i templa
sibi in reatu, aut confessu: etiam Psalmus, qui in citholone
tulit voti: ai consumi, super caput eum recitarent, aut certi illu
dem cum saeculum reveretur, ne in perpetuum communicaret,
quod condonabat ego regis, iuxta premissum Regis, & ren
ba extra nos: segetur. Tunc Prætextatus a negotiis raptus
erat, in cibolam positus est: quia fugere tentauit, nō de gra
uissime: cui in aliis mari, qui adiacet civitati Constanti
næ, in existimatur d. transiit, haecen Gregorius de Synodo
Parisiensi, & cuius Prætextatus, qui est surpiter nimil que
animis fracto calumnias in felatas consellos ell: tamen
maioribus sumptu animi viribus aduentus Fredegundem,
alteram lez. belem, strenue agens mortem subite
non timuit, de qua agens suo loco infectus? Porro hoc
eo lumen anno artibus Fredegundis Morouem Regis fi
lum fusile spontanea nece detinendit, ad ipsi excent
te à Gallo faciliari, ne in manus inimicorum veniret,
idem anchoratatur a Quo item anno ei dem Regis fi
lium iuniorum Sanromini nomine ex humanis inbla
tum esse, idem affirmat.

Quod datur in hoc eodem anno Turonis apud S. Mar
tinum epulechum fieri contigit, ex eodem ipsis cunctis
Episcopo Gregorio haud est in urbe recitare: Tunc (in
quit c) Venerabilis fr. to in somma absentia à dicta: nisi re
mis Turonis, Hierosolymam accederet capiens, nullum aliud ve
simentum nisi de pelibus leona privatis habebit: qui m. n. quo
facilius teneremus quia nobis religiosa: valde videlicet presby

XIX.
FVRTI AR
GVITVR
PRÆTEX
TATVS,

XX.
ACTIO
TERTIA
SYNODI
PARISEN
SIS.

XXI.
PRÆTEX
TATVS DE
TRVDI
TVR IN
CARCE.
REM.

a Greg. Tu.
b Greg. Tu.
c Greg. Tu.
d Idem dicit.
e Idem dicit.

VINVM S.
MARTINI.

ter gratia honoramus. Ingratius autem religio/a canfex
dones habet et aquam de septuaginta fons Martini colligere. Qua
qua deficiente, regat vas cum vino ad beatis cumulum depor-
tari: transalpa autem nocte id exinde, hoc presbytero praefante,
affumi mandant. Et ad se delata, ait presbyter: Anfer hinc vi-
num, & rnam tantum guttam de aqua benedicta, rade parum
superficie, funde. Quod cum fecisset (merita dictu) rafinatum, quod
seu plenum erat, ad manus gutta de censu implum est: alien-
us implum. Quod non angustus, & in hoc beati Martini fu-
isse virtutem. Ex hunc modo miraculo longe lateque val-
gato, alijique eiudem genetis accidit videatur, ut super
vinum sancti Martini nomen invocaretur, illudque pa-
riter eo modo sancti viri nomine benedicium, vnaque
similis murus symbolo charitatis inuicero propinatum
in honorem eiusdem Sancti poterat. Sed quod tum
pietas docuit, praus vsus beata fuit, ut eius invoca-
tione non ex vino miracula, ut ollum, sed obliterates ex lu-
xi soleant prouenire.

IES V C H R I S T I

Annus 581.

PELAGII PAP. II. IUSTINI IVN. IMP.
ANNO 4. ANNUS 16.

I.

a Extr. tom
L. Con.

Equit annus Christi quingentisimus octogesimus
primus, decimae quartae indictionis: quo confulens
Pelagius Papa scripsit ad Benignum, Archiepiscopum
Epitolam decretalem die decimaterciis Augusti de trans-
latione Episcoporum, an & quando Episcopus e fide
in fidelem transire debet, que incipit a: tenui fraternita-
te maliter, & san auem & ipsa ex illori in meribus
tu video.

Hoc eodem anno Laurentius Junior post Frontonem
creatur Episcopus Mediolanensis Ecclesie: mosque ad
Pelagium Papam, ut in communionem Catholicam re-
cepirent, scripsit libellum, quem castrationem Gregorii
Papa appellat quo seuerari schismatics, & in causa
trium capitulorum Romanz in hæc Ecclesiæ profi-
tebarum, cui quidem libello cum compiliare nobiles Se-
natores subscriventer, etiam Gregorius, qui postea fuit
Romani Pontifex, dum hoc tempore V. banam gene-
re Praefecturam, sicut apudit chirographum, ut
reflexus in epistola b ad Laurentium faciliatem Constan-
tiam. Subscrivere autem Senatoris, ipseque Praefectus
Vibis Gregorius tanquam fidelissimes Laurentii ipsius
Mediolanensis Episcopi: ex quo intelligas, cum item
Gregorius ipsum Laurentii libellum fides nominat castra-
tionem. Cum igitur huc ipsius Gregorii Papa reflec-
tione adeo manifesta sit, vides, quam longe ab histori-
cavitate aberet Ioannes diaconus, dum in vita sancti
Gregorii Papa tradidit eodem Benedictus Papa ipsum
Gregorium ex monacho, insitum lice & remittente,
creatum fusile dicuum Cardinalem S. R. E. Ait infi-
per, quod anquecum hoc Beno dicas Papa aegredere-
tur, iugum adhuc monachum Gregorium miseric in Bri-
taniam inflatum ad conseruacionem gentis Anglorum
det tumultibus cimbis, ab eodem renovatum, &
inter diaconos cooperatum. hac quidem Ioannes & dia-
conis tradit, sed quam fabulosae, ut ex citatis ipsius Grego-
rii scriptis tu exieris.

Aggregisti itaque iam nos ordine temporum testi-
mone gelas istudem S. Gorgorij recentem: quoniam
continget interdum à Ioannis diaconi, qui Vi tam eius
scripti, sententiis de crepate: ne hoc nimium audax alii
qui videri possit, cum auctor abique reprehensione ha-
cennus leitus fuerit: hic primum de ipsius auctoris tem-
pore, quo scripsit, pauca sed agendum putamus. Cum ipse
in eadem scriptio meminisset Leonem Quartum, Nico-
latum, argue Hadrianum Romasorum Pontificum, inscripsi-
tus quis illud ad Ioannem Rom. Pontificem eius no-

minus octauum oscine, qui federe coepit anno Domini
eclipticentelesto septuagimo secundo: iam liquet post
hac trecentos ferme annos eis libros elaborasse. Ex quibus
parte erroris tardius Siegerbertum, qui non ad
Ioannem Octauum, sed Septimum illud affirmat: ab
ipso opus inspectum: atenim cum dictu Pontificum:
qui vixit post Ioannem septimum, auctor ipse ineo
meminere, nullus de his dubitatio reliqua esse posset.
mortuus est autem Ioannes Papa septimus anno Domini
eclipticentelesto plimpo, post quod tempus idem
nominalis Pontifices vestite reperiuntur Hadrianus, Leo
Quartus, & Nicolatus. Sic igitur hanc quaque prudens
in verba auctoris dicitur esse iurandum, qui post annos
(vedi) ferme trecentos ea de S. Gregorio scriptorum
monumentis posteris commandauit: cum ab eo etiam
eodem tempore cum S. Gregorio ipse vixisset, ut persig-
nare possit, eoque magis, si ex ipsiusmet Gregorij senecte
auctor redarguendus erit.

Aktui igitur de Gregorij Papa primordiis, de genere
priis aliquis veluti præludiā premitenda potamus. Sci-
mus ipsius Gregorij testificatione fusile ipsi atatu Rom-
anum Pontificem, non quidem quod arum eius non
minis (vt vult Ioannes diaconus) cum non Romanus il-
le, sed Samnia fuerit: Gregorij enim progenitor, &
antecessores iisque fusile Romanos, sed de his superius.
Fusile autem illi patrem nomine Gordianum, matrem
vero Silvium appellat, condemque pietatis cultores,
omnes quee contentient: sed excellente Silvium amicitia
tate, meruileq; inter Santos admiraverunt: Ecclesiastica
tabule fidem faciunt, sicut eadem clarissime illustrata
fuerit eius amica Tarilla atque hucus fortior Amillana
Deo dicata virginis, quiss suis patris g suffrumenta fusile
sorores, sicut & Gordianam, sed à fidelis fortioribus valde
degenerem. Quod si adhuc ipsius Gregorii cunabola
perverteri, inuenies & nutritio eius, candensq; adhuc
super illicem tempore ipsius Pontificatus, sicut mem-
brum in Epistola ad Ruficiam Patriciam. h. Institutum vero
fusile operis eius in domo fandia inter fanos
fanctitudine & que in buceum coasilfe, par et credet,
exculsumque bonis literis (quancum illud feretabatur
de ditione ut in aringam) certum est: in his quo
que fusile confiditissimum, suis postea litteris declaratur,
i De ipsius traditione Gregorius Turonensis aquilis
ipsius Romani Gregorij hæc habet: Littera grammatica
dialectus, atque rhetorica erat instituta, ut multa in Vir-
ipa videtur eis secundo. Porro inter Senatores militare
in eaque forent milicia primos ordinis dux ille, Praefec-
tūrārumque Vibianum administrasse, ex his ipsius scri-
ptis postea litteris scitis confat.

Sed quod tempore id occidet, ex illisdem eius scriptis
est percutiendum. Sane quidem diversis verbis ipse S.
Gorgorius tertians, sicut in consagratura suæ filii, cum
enim ipse haberet in Epistola ad eius suæ filii locum Con-
stantiū, ubi sunt hæc verba: Quodvis deinceps frateratu-
tus Laurentius adhuc somnante cautele ad apollonem
festis, in qua viri in bibitimi ex legitimo numero subscriventes
inter quos ego quos, tunc Urbanam præfecturam gerent pariter
subscrivere. Cum igitur eius testificatione factis loqueris, fa-
cias adhuc Laurentium Mediolanensem Episcopum, ipsius
Gregorium in ea sunt: one fusile: que endum modo de
tempore ipsius Laurentii Episcopatus. Fuit ille (vt dis-
mus) Laurentius Junior: Senior enim, ad quem sapientia &
de qua plura Enno ius Tinetius, vixit Symmedus Pa-
per temporibus (vt Concluorium Acta dec. arant.) ante
annos sexaginta; junior vero his Longobardorum tem-
poribus vixit, quem diem ob illis liquet, cum iam ipse
Gregorius Romanus Pontifex creatus esset, & ergo tempore
in fede annum tertium: unum enim de eius obitu, & in eius
locus subrogatione Constantius exstiti ipsius Gregorij
data littera ad Exarchum in Italia Romanum, nec non
aliarum ad Ioannem subdisconum de eiusdem Laurentij
bitu, & electione Constantij, et is annus Domini 581.

C. m